

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121203083
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121203083.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore navrhovateľa: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/X, XXX XX C. Š., právne zastúpený: JUDr. Ivana Orosová, advokátka, so sídlom Masarykova 10, 080 01 N., proti odporcom: 1.) K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX C. Š., 2.) Š. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX C. Š., zastúpený opatrovníkom: K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX C. Š., právne zastúpení: AK Pitoňáková, s.r.o., so sídlom Slovenská 5/B, 080 01 Prešov, IČO: 53 584 139 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 7C/19/2021 -56 zo dňa 02.08.2021, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a priznal odporcom v 1.) a 2.) rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 255 ods. 1, § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 3 veta prvá, § 331 ods. 1, § 333, 334 § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Skonštatoval, že uznesením č. k. 7C/19/2021 -18 zo dňa 28. apríla 2021 uložil odporcom v 1.) a 2.) rade povinnosť odovzdať navrhovateľovi kľúče a sprístupniť rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na pozemku registra P. J., parcela č. XXX, pozemok C KN č. XXX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie a pozemok registra C KN číslo XXX/X o výmere XXX m² ako záhrada zapísaných na LV č. XXXX, evidovaný pre katastrálne územie C. Š., obec C. Š.O., okres N. počas celej doby trvania vlastníckeho práva navrhovateľa a zároveň rozhodol, že navrhovateľ má vo vzťahu k odporcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázal na to, že právo užívať vec, ktorá patrí vlastníčkovi prislúcha pri podielovom spoluvlastníctve všetkým spoluvlastníkom spoločne a mierou oprávnení každého z nich je jeho spoluvlastnícky podiel. Navrhovateľ návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia preukázal, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, pričom odporcovia mu na základe výzvy zo dňa 19. marca 2021 bránia užívať predmet spoluvlastníctva, nie sú ochotní sprístupniť mu uvedenú nehnuteľnosť a vydať kľúče. Mal za to, že navrhovateľ ako podielový spoluvlastník predmetných nehnuteľností musí mať zabezpečený prístup k týmto nehnuteľnostiam. Z tohto dôvodu uložil povinnosť odporcom v 1.) a 2.) rade sprístupniť navrhovateľovi nehnuteľnosť.

4. Voči predmetnému rozhodnutiu podali odporcovia v 1.) a 2.) rade odvolanie, v ktorom uviedli, že rodinný dom je ich rodičovským domom, je ich obydľím, v ktorom bývajú po celý svoj život. Odporca v 2.) rade je osobou duševne chorou, kvôli čomu bola aj jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená a bol mu ustanovený za opatrovníka jeho brat odporca v 1.) rade. Navrhovateľ nadobudol predmetné nehnuteľnosti v rámci výkonu záložného práva po pôvodnej vlastníčke sporných nehnuteľností S. P., ktorá bola sestrou odporcov a ktorá s K.Á. J. uzatvorila zmluvu o zriadení záložného práva. Odporcovia sú toho názoru, čo aj oznámili navrhovateľovi, že uzatvorením kúpnej zmluvy došlo k porušeniu ich predkupného práva, nehnuteľnosti sú obydľím odporcov. Súd prvej inštancie tak o neodkladnom opatrení rozhodol iba na základe nepravdivých tvrdení navrhovateľa, ktorý zatajil súdu podstatné skutkové okolnosti.

5. Uznesením Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho č. k. 5Co/23/2021 -48 zo dňa 17. júna 2021, bolo uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušené a vec mu bola vrátená na nové konanie. Odvolací súd upriamil pozornosť na to, že súd prvej inštancie mal obligatórnu poučovaciu povinnosť a mal poučiť stranu, proti ktorej neodkladné opatrenie pred začatím konania smeruje o možnosti podať žalobu a o právnych následkoch s tým spojených, a to v záujme zachovania zásady rovnosti sporových strán. Zároveň uviedol, že je vecou všetkých podielových spoluvlastníkov, aby sa na tom, ako budú spoločnú vec užívať dohodli. Poukázal na § 139 OZ, ktorý umožňuje, aby sa podielovní spoluvlastníci v prípade, že sa nedohodnú obrátili na súd.

6. Súd prvej inštancie po opätovnom prejednaní skonštatoval, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný. Uviedol, že navrhovateľ síce vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22. apríla 2021, ako aj vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcov zo dňa 09. júna 2021 uviedol, že je potrebné zdôrazniť, že stavba rodinného domu je 2 roky neobývaná, odporcovia v 1.) aj 2.) rade v dome nebývajú a zdržiavajú sa na inom mieste, tieto svoje tvrdenia nijakým spôsobom súdu nepreukázal, zostalo tak len v rovine hypotetických tvrdení samotného navrhovateľa. Naopak, z tvrdení samotných odporcov v odvolaní proti uzneseniu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie vyplýva, že práve predmetná nehnuteľnosť je jediným obydľím odporcov v 1.) a 2.) rade, pričom odporca v 2.) rade je obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. O tom, že uvedenú nehnuteľnosť obývajú odporcovia v 1.) a 2.) rade svedčí podľa názoru súdu aj adresa ich trvalého pobytu.

7. Súd prvej inštancie poznamenal, že v predmetnom prípade stoja oproti sebe dve práva, a to vlastnícke právo k nehnuteľnosti navrhovateľa ako podielového spoluvlastníka predmetnej nehnuteľnosti a na druhej strane právo odporcov v 1.) a 2.) rade na zachovanie nedotknuteľnosti obydlia a práva na súkromie, keďže podľa ich tvrdení, ktoré navrhovateľ súdu nijakým spôsobom nevyvrátil, daná nehnuteľnosť predstavuje ich obydlie, pričom sa jedná o rodičovský dom odporcov v 1.) a 2.) rade, v ktorom bývajú po celý svoj život. Navrhovateľ predmetnú nehnuteľnosť nadobudol cestou výkonu záložného práva, keďže pôvodná podielová spoluvlastníčka sporných nehnuteľností, sestra odporcov S. P. uzatvorila s K.Š. J. zmluvu o zriadení záložného práva zo dňa 17. novembra 2019, ktorou bola zabezpečená pôžička poskytnutá jej veriteľom K. J., pričom zálohom boli práve sporné nehnuteľnosti. S. P. v čase uzatvorenia záložnej zmluvy v dome nebývala. Veriteľ K. J. si uplatnil svoje právo zo záložnej zmluvy a v mene sestry odporcov S. P. uzatvoril kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj rodinného domu. Odporcovia tvrdia, že predajom tohto rodinného domu došlo k porušeniu ich predkupného práva, a to v súlade s § 140 OZ a svojho práva sa budú domáhať cestou súdu. Zásah do práva na nedotknuteľnosť obydlia a do práva na súkromie takej osoby je pre súd citeľnejší a má mu byť poskytnutá zvýšená ochrana. Ústava pojem súkromný a rodinný život, ani obydlie bližšie nedefinuje. Keďže základné práva a slobody podľa Ústavy je potrebné vykladať a uplatňovať v zmysle a duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, súd pri vymedzení obsahu uvedených pojmov musí prihliadať aj na príslušnú judikatúru týkajúcu sa predovšetkým článku 8 ods. 1 Dohovoru. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že pojem obydlie je autonómny pojem, ktorý nezávisí od klasifikácie vnútroštátneho práva. V danej nehnuteľnosti žijú odporcovia v 1.) a 2.) rade, majú tam svoje hnutel'né veci, ako aj veci osobnej potreby, a preto bol súd 1.inštancie toho názoru, že ich právo na obydlie, nedotknuteľnosť obydlia a právo na súkromie majú v tomto prípade väčšiu váhu ako vlastnícke právo prináležiace navrhovateľovi.

8. Podotkol, že skutkové tvrdenia navrhovateľa, ako aj samotných odporcov, že bolo porušené predkupné právo budú predmetom posúdenia v budúcich súdnych sporoch. Navrhovateľ uvedenú nehnuteľnosť neobýva, rovnako nepreukázal, aby nehnuteľnosť bola v zlom technickom stave

vyžadujúca si akútnu potrebu jej rekonštrukcie a z tohto dôvodu mal za to, že, keďže odporcovia žijú v rodinnom dome po celý ich život, odporca v 2.) rade je osobou duševne chorou, ktorá vyžaduje zvýšenú opateru, nariadením neodkladného opatrenia by bolo neprimeraným spôsobom zasiahnuté do práva na súkromie a nedotknuteľnosť obydľia odporcov v 1.) a 2.) rade a zároveň by nebol dodržaný princíp proporcionality, keďže neodkladné opatrenie zasiahlo do práv odporcov nad nevyhnutný rozsah. Z tohto dôvodu vyslovil názor, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je nedôvodný, a preto ho súd prvej inštancie zamietol. Keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý, nie je daná poučovacia povinnosť súdu v súlade s § 336 a § 337 CSP.

9. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil tak, že navrhovateľ bol neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Úspešným odporcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň uviedol, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia.

10. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Uviedol, že na LV č. 1557 k. ú. Veľký Šariš, obec Veľký Šariš, okres Prešov v časti B (Vlastníci a iné oprávnené osoby z práva k nehnuteľnosti) sú uvedení: P. K. (odporca v 1.) rade) v podiele 2/6 k celku, D. A. (navrhovateľ) v podiele 3/6 k celku, H. Š. (odporca v 2.) rade) v podiele 1/6 k celku. Z uvedeného mal navrhovateľ za to, že je podielovým spoluvlastníkom polovice všetkého nehnuteľného majetku zapísaného na LV č. XXXX k. ú. C. Š. a že má tak rovnaké vlastnícke právo ako majú k spornej nehnuteľnosti odporcovia v 1.) a 2.) rade. Proti sebe tak stojí na jednej strane vlastnícke právo navrhovateľa a na strane druhej vlastnícke právo odporcov v 1.) a 2.) rade. Namietal aj tvrdenie, že predmetná nehnuteľnosť je jediným obydľím odporcov, keďže sami odporcovia v 1.) a 2.) rade uviedli, že sa zdržiavajú aj na inom mieste. Obydlie podľa navrhovateľa nemusí byť totožné s miestom trvalého pobytu osoby. Preukázal, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností a nemá vedomosť, aby predmetný majetok nadobudol v rozpore so zákonom, je toho názoru, že predmetný majetok nadobudol dobromyseľne a postráda akýkoľvek neoprávnený zásah z jeho strany. S odvolaním sa na záložného veriteľa K. K. J. nesúhlasí s tvrdením odporcov, že došlo k porušeniu ich predkupného práva. Poukázal tiež na výpis z LV č. XXXX, ktorého vyplýva, že S. P. má na danej adrese trvalý pobyt. Z výpisu z LV č. 1557 vyhotoveného dňa 05.03.2021 rovnako vyplýva, že spoluvlastnícky podiel sestry odporcov (t.j. jedna polovica nehnuteľností) bol zaťažený nielen záložným právom veriteľa p. K. K. J., ale aj exekučným záložným právom súdneho exekútora S. W. J., PhD., ako aj exekučným záložným právom súdneho exekútora Mgr. E. F.. Predmetné skutočnosti sú čitateľné z výpisu z LV č. XXXX k. ú. C. Š.. Pri požičiavaní peňažných prostriedkov, zaťažovaní nehnuteľného majetku a následnom nesplácaní pôžičiek (viď. časť C: Tarchy LV č. XXXX) nemala absolútne žiaden ohľad na to, že má ísť o obydlie súrodencov, z ktorých jeden je osobou pozbavenou spôsobilosti na právne úkony. Navyiac odporca v 1.) rade ako opatrovník odporcu v 2.) rade nevykonal žiadne relevantné opatrenia pre zamedzenie vzniknutého stavu. Navrhovateľ má dôvodnú obavu, že odporcovia budú podnikať kroky k tomu, aby znížili samotnú hodnotu nehnuteľností, pretože budú mať istotu v slobodnom nakladaní s vlastníctvom navrhovateľa bez toho, aby ich mohol, čo i len skontrolovať a vykonať kontrolu jeho aktuálneho stavu a kontrolu jeho primeranej amortizácie. Odporcovia užívajú aj spoluvlastnícky podiel navrhovateľa, čím dochádza k ich bezdôvodnému obohacovaniu. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť, nariadiť neodkladné opatrenie a taktiež priznať trovy konania.

11. Podaním zo dňa 03.09.2021 navrhovateľ predložil do spisu čestné prehlásenie sestry odporcov S. P., ktorá čestne prehlásila, že má vedomosť o tom, že odporcovia K. P. a Š. H. sa nezdržiavajú na adrese Hlavná 277/25, 082 71 Veľký Šariš, túto nehnuteľnosť ani nijako neužívajú, dom je prázdny a dotčení sa zdržiavajú v N. na I.. Zároveň poukázal na skutočnosť, že podľa jeho vedomostí a dostatočných zistení spotreba odobraných energií v rodinnom dome ku dňu 08.04.2020 (počiatočný stav) a ku dňu 01.01.2021 (konečný stav) je s malou odchýlkou rovnaká. Z uvedeného vyplýva, že v prípade obývania rodinného domu odporcovia výška odobraných energií v rodinnom dome by nebola za uvedené zúčtovacie obdobie takmer nezmenená pri porovnaní vykonaného merania v prvý a posledný deň obdobia. Zároveň navrhovateľ uviedol, že uvedené dôkazy nemohol v doterajšom priebehu konania predložiť, nakoľko s čestným prehlásením p. P. navrhovateľ nedisponoval a nebolo v jeho možnostiach a schopnostiach predmetný dôkaz predložiť. Taktiež vedomosť o spotrebe energie v rodinnom dome získaval nie zo svojej viny až po podaní odvolania. Mal za to, že ním predložené právne skutočnosti spôsobujú zánik, prípadne zmenu práva na obydlie odporcov, ktorí v dome nebývajú. Navrhovateľ citoval ďalej ust. § 153 CSP a aj s citáciou jeho komentovaného znenia. K uvedenému ustanoveniu konštatoval,

že v zmysle ust. § 153 písm. a) zohľadnenie opísaných a predložených skutočností v odvolacom konaní prichádza v opísanom rozsahu do úvahy v prospech navrhovateľa.

12. Odporcovia sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

14. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (§324 ods. 1 CSP).

15. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP).

16. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (§ 326 ods. 1 CSP).

17. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (§ 326 ods. 2 CSP).

18. Ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne (§ 328 ods. 1 CSP).

19. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 329 ods. 1 CSP).

20. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená. Súčasne je nevyhnutné zohľadniť, že neodkladným opatrením nemožno upraviť pomery spätne. Právne účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia smerujú vždy do budúcnosti. To platí aj v prípade, ak z hmotného práva vyplýva možnosť priznania určitého nároku alebo uloženia povinnosti za predchádzajúce obdobie.

21. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia (§ 329 ods. 2 CSP). Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Rozhodujúce je výlučne kritérium splnenia zákonných podmienok v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

22. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že nie je možné čakať až na konečnú súdnu ochranu vo veci samej. Navrhovateľ dôvodnú obavu, že odporcovia budú podnikáť kroky k tomu, aby znížili hodnotu nehnuteľnosti nijako nepreukázal. Pokiaľ skutočne dochádza k bezdôvodnému obohateniu odporcov vo vzťahu k navrhovateľovi má možnosť si ho vypočítať a uplatniť. Doposiaľ sa tak nestalo. Má zároveň možnosť riešiť svoje postavenie v súlade s ust. §139 Občianskeho zákonníka.

23. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

24. Pred rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy, a preto rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia a nevykonáva sa dokazovanie v rozsahu ako v základnom konaní (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. júna, sp. zn. 5 Cdo 25/2013).

25. Odvolací súd si osvojuje závery súdu prvej inštancie a iba na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami navrhovateľa a jeho podaním zo dňa 03.09.2021 dopĺňa nižšie uvedené.

26. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore správne vyhodnotil, že navrhovateľom nebolo preukázané, že odporcovia v 1.) a 2.) rade sa zdržiavajú na inom mieste a sporná nehnuteľnosť je tak nimi neobývaná. Navrhovateľ túto skutočnosť len stroho uviedol, bez predloženia dôkazu, kde konkrétne na inom mieste sa zdržiavajú. Naopak sporná nehnuteľnosť predstavuje podľa tvrdenia odporcov jediné obydlie, ktoré svedčí ako adresa ich trvalého pobytu, majú tam svoje hnutelné veci, veci osobnej potreby. Význam ochrany obydli na ktoré poukázal súd prvej inštancie v napadnutom uznesení je tak nesporný.

27. Právo na obydlie je súčasťou širšieho práva na súkromie. Odvolací súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. I. ÚS 13/2000: „Ústavou Slovenskej republiky vytvorená ochrana práva na súkromie sa vnútorne diferencuje. Jednotlivými ustanoveniami sa zaručuje ochrana súkromia v rôznych životných situáciách. Do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydli. Zásah do obydli znemožňujúci ho užívať je spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života jednotlivca. Podľa okolností konkrétnej veci sa ten istý zásah teda môže dotknúť tak práva na ochranu súkromia, ako aj práva na ochranu obydli.“ Medzi právom na obydlie a vlastníckym právom neexistuje automatická a bezpodmienečná väzba

28. Ochrane obydli sa vo svojej judikatúre venuje aj Európsky súd pre ľudské práva a hierarchia hodnôt v zmysle život, zdravie, obydlie a tak majetok je zrejmá. Súd prvej inštancie správne založil svoje rozhodnutie aj na význame a dôleživosti obydli. Odvolací súd k tomu uvádza, že právo na obydlie patrí medzi základné práva v demokratickej spoločnosti. Odvolací súd sa zaoberal aj podaním navrhovateľa zo dňa 03.09.2021 aj v súvislosti s poukazom na ust. § 153 písm. a) CSP. Je pravda, že oneskorené predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany môže súd ospravedlniť na základe objektívnych kritérií a subjektívnych kritérií. Napriek tomu ani v priebehu odvolacieho konania navrhovateľ nepredostrel relevantné argumenty majúce súvis s prejednávanou vecou, ktoré by boli takej povahy, že by mohli priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

29. Odvolací súd znova zdôrazňuje, že povinnosť odovzdať kľúče a sprístupniť rodinný dom sa nemôže iba na formálnej existencii podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Je vecou všetkých spoluvlastníkov, aby sa o užívaní nehnuteľností dohodli a postupovali v zmysle § 139 OZ. Iba ten, kto je oprávnený v zmysle dohody alebo rozhodnutia súdu s nehnuteľnosťami fakticky nakladať by mohol žiadať o vydanie kľúčov, prípadne vstup na nehnuteľnosť i v prípade, že by mohli existovať pochybnosti o tom, či je alebo nie je nehnuteľnosť obydliím odporcov.

30. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú odpoveď na to, prečo návrhu nevyhovel. Skutočnosť, že v tomto napadnutom rozhodnutí neboli naplnené očakávania navrhovateľa, teda že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho názorom ešte neznamena, že mohlo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol.

31. Odvolací súd vzhľadom na uvedené, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 257 CSP a čl. 17 Základných princípov CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Úspešným odporcom v konaní o odvolaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli a

neúspešný navrhovateľ nemá nárok na ich náhradu. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).